

*alvorlige* Følger med Udelukkelse af de jævne Tilfælde, som Ordet „Ulempe“ utvivlsomt dækker. Placeringen udtrykker derhos, at ligesom skadelidte har en *Ret* til Erstatning af det rene Formuetab, saaledes gælder det samme om de mere ubestemte Tab af Goder i den ydre Verden, som de anførte Ord omfatter; det er kun over for Lidelse, Tort, Lyde og Vansir, at Skønnet er frit.

I Stk. 3, 1. Punktum er Ordene: „Er Handlingen Udtryk for“ ændret til: „Er en Retskrænkelse forvoldt ved en utilbørlig Handling, der er Udtryk for“.

Ændringen er af redaktionel Karakter, sigtende til at tydeliggøre, at Bod i og for sig kan anvendes ved en hvilken-somhelst Retskrænkelse, der er forvoldt ved Handlinger af den nærmere angivne Karakter; men samtidig har man ønsket at understrege, at Bod er et Led i Samfundets Retshaandhævelse, (det forebyggende Værn for de anerkendte Goder), ved i 2. Punktum at udtale, at Bod *særlig* bør anvendes paa Omraader, hvor Reglerne iøvrigt — om Straf, Godtgørelse eller Erstatning — ikke findes at skabe tilstrækkelig betryggende Sikkerhed mod — maa-ske indtægtsgivende — Retsbrud.

At ramme flere samvirkende Retsbrydere hver med en særskilt Bod, stemmer ganske med Bodens afværgende, pædago-

giske Funktion og maatte i og for sig efter Ministeriets Formening være antaget uden særlig Udtalelse derom; det maa imidlertid erkendes, at der kan tænkes Tilfælde, hvor et solidarisk Ansvar — eventuelt for en Del af Bodens Beløb — er paa sin Plads; der er derfor i Stk. 3, 3. Punktum, optaget nærmere Regler derom.

Endelig bemærkes, at man har udeladt det tidligere Forslags Regel om, at Bodskravet kunde rettes mod „enhver, der efter Erstatningsrettens Regler vilde være ansvarlig for Handlingen“; der har nemlig været ytret nogen Betænkelighed ved et almindeligt afledet Bodsansvar efter Reglerne i D. L. 3—19—2 m. v., og da Spørgsmaalet i sin Almindelighed kan omtvistes, og de praktisk vigtigste Tilfælde vil dækkes af Reglerne om Medskyld hos Arbejdsgiveren eller om dennes Ansvar for Straffebøder, jfr. herved § 12, Stk. 2, i Lov Nr. 147, 13. April 1938 om Pressens Brug, der vil være analogisk anvendelige paa Bod, har man fundet det forsvarligt at foreslaa Ændringen. Det tilføjes, at der herefter, bortset fra Loven af 1938, aldrig bliver Spørgsmaal om, direkte, jfr. Ordene „Udtryk for Skadelyst eller grov Hensynsløshed“, eller afledet, at paalægge et Selskab, en Organisation eller lignende kollektive Enheder Ansvar for Bod, f. Eks. for retsstridige Boykothandlinger e. l.